

شعله نیریزی، میرزا محمد جعفر، فرزند محمد باقر خان. (وف ۱۳۱۵/۱۳۱۶ ق)، شاعر، متخلص به شعله. در نیریز متولد شد. او به علت ازدواج با دختر سید یحیی کشفی دارابی معروف به وحید، نایب میرزا علی محمد باب، چندی تکفیر و متهم به بایبگری شد. با آنکه از بینایی یک چشم بیشتر بهره نداشت، اما از دیدی قوی برخوردار و در تیراندازی و خطاطی و حسابداری ممتاز و مدتی مباشر دیوانی بود. در نیریز درگذشت و در مصلاهی معروف به امامزادگان دفن شد. از آثار وی: مثنوی «خسرو و شیرین» که آن را به فرهاد میرزا معتمدالدوله اهدا کرد. این کتاب در بمبئی به چاپ رسیده است. آقا بزرگ تهرانی در «الذریعه» نسبت وی را تبریزی آورده است.

دانشمندان و سخن سرایان فارس (۳/ ۲۸۶-۲۸۹)،

الذریعه (۹/ ۵۲۸)، مؤلفین کتب چاپی (۲/ ۳۲۲)،

مرآت الفصاحه (۳۰۷-۳۰۹).